

Juni 2011,

Na een reis van Gerrit naar Sri-Lanka is er weer genoeg stof om een nieuwsbrief te schrijven. Er stonden belangrijke gebeurtenissen op de agenda en het is goed om daarbij aanwezig te zijn. Lida Blom, zij is penningmeester van onze Stichting, reisde met Gerrit mee.

Ook nu was het de bedoeling om al onze projecten te bezoeken en we zijn dankbaar dat deze plannen geslaagd zijn.

In Vavunya werd het tehuis voor ongehuwde moeders bezocht, babykleertjes, dekentjes en vitaminetabletten werden afgegeven.

De ramen van het Medisch Anna Centrum in Palayoothu zullen voorzien worden van tralies. Als de ramen openstaan komen er vaak apen naar binnen, dus dit is een zeer noodzakelijke verbetering.

In de twee dokterskamers zullen nieuwe bedden geplaatst worden.

Bij de kleuterschool was er een warm welkom voor Gerrit en Lida; de kinderen kregen een traktatie en stickers enzovoorts voor de school.

Ook onze pleegzoon Arul was blij met het bezoek.

Aan Mannar werd ook een bezoek gebracht, veel weeskinderen die door onze stichting gesponsord worden, kwamen bij elkaar. Het blijft natuurlijk voor de kinderen iets bijzonders als er speciaal voor hen bezoek komt!

Het weeshuis in Mulankavil was ook deze reis goed bereikbaar, alleen is de weg van Jaffna naar Mulankavil zeer slecht. Toch is Gerrit blij dat deze rit weer gemaakt kan worden en het is heel goed om te zien dat de kinderen weer een thuis hebben.

Aan het begin van deze nieuwsbrief zeiden we al dat er belangrijke gebeurtenissen op de agenda stonden:

In Atchuvally is het nieuwe weeshuis inmiddels klaar en op 7 mei werd het gebouw door Lida en Gerrit feestelijk geopend. Het was een dag met dansjes en toneelstukjes, toespraken en vooral blijdschap en dankbaarheid.

De meisjes hebben nu ruimte om te wonen en een goede slaappleaats.

Marian & Gerrit Muis

Van Delftstraat 36 · 3381 BH Giessenburg · Tel.: 0184 652043 · www.projecthulpsrilanka.giessenburg.nl ·

projecthulp-srilanka@hotmail.com · Bankrekeningnr.: 32.17.60.921
Van Delftstraat 36 · 3381 BH Giessenburg · Tel.: 0184-652043 · www.projecthulpsrilanka.giessenburg.nl ·
projecthulp-srilanka@hotmail.com · Bankrekeningnr.: 32.17.60.921

Dank! aan de sponsor die het voor ons mogelijk maakte dit nieuwe weeshuis te bouwen.

Nieuw weeshuis in Atchuvely

Voor de mensen in Chelvanayagapuram, een klein dorpje vlakbij Atchuvely, was er ook goed nieuws. Er kunnen 25 toiletten gebouwd worden. Eerder al zijn er in een klein gebouwtje vier naaimachines neergezet, zodat de vrouwen daar kunnen werken. Fantastisch dat er mensen zijn die ons de kans gaven om dit zeer noodzakelijke project te realiseren.

Ook in het weeshuis van Badulla was het feest, één van de meisjes ging op 14 mei trouwen. Saro woonde al vanaf haar 4e jaar in het weeshuis, nu na 18 jaar zal ze het huis gaan verlaten. Natuurlijk waren Gerrit en Lida ook hier aanwezig. Voor Gerrit was er deze dag ook een belangrijke rol weggelegd. Hij bracht Saro en de bruidsmisjes met de versierde auto naar de kerk. In de kerk bracht hij Saro naar het altaar waar haar man Kumar op haar wachtte. Na de huwelijksplechtigheid heeft Gerrit het bruidspaar in de kerk in hun eigen taal, Tamil, toegesproken en ... dat viel niet mee. Vanuit de kerk ging het gezelschap weer terug naar het weeshuis voor een gezellig samenzijn met een lunch, muziek en dansjes.

Toen kwam het moment om afscheid te nemen van Saro. Voor de andere meisjes uit het weeshuis een verdrietig moment en er vloeiden dan ook heel veel tranen. Voor de jongere meisjes was Saro toch een grote zus. Een pluim voor de zusters van het weeshuis die met zo weinig middelen dit feest hebben georganiseerd.

Nu nog een laatste en bijzonder verhaal.

Gerrit ging naar Negombo om een weduwe te bezoeken. Deze vrouw woont al haar hele leven onder erbarmelijke omstandigheden. We kunnen wel zeggen dat ze tot nu toe een moeilijk en slecht leven heeft geleid.

28 Jaar geleden heeft ze haar twee dochtertjes, een tweeling van 2 ½ jaar, ter adoptie af moeten staan.

Deze twee inmiddels jonge vrouwen, Namalee en Shiromi Donker, hebben veel moeite gedaan om hun biologische moeder te vinden en na een aantal jaren is dit gelukt. Ze hebben hun moeder, zus en broer opgezocht in Negombo.

Diep onder de indruk van alles wat ze gezien hadden kwamen ze terug.

Als het regent loopt het krotje van de biologische moeder helemaal onder water, er is geen elektriciteit en stromend water. Door al het water op de vloer kan de moeder slecht lopen, haar voeten zijn geïnfecteerd. Als gevolg van een ongeluk in de dakpannenfabriek waar ze werkte kan ze nu niet meer werken.

Kunt u het verdriet van Namalee en Shiromi begrijpen na het zien van zoveel ellende?

Nu hebben ze samen één grote droom ... een nieuw huisje voor hun moeder in Sri-Lanka.

Stichting Projecthulp Sri-Lanka heeft besloten te gaan helpen. In september wordt er in Noordeloos bij het bedrijf waar Namalee werkt een fair speciaal voor dit doel georganiseerd.

Maar er moet ook een stukje land gekocht worden om het huisje op te bouwen.

Gerrit zal daarom 26 juni opnieuw naar Sri-Lanka reizen om allerlei zaken te regelen. Zo moeten er, samen met een advocaat, zaken op papier vastgelegd worden.

Alles bij elkaar zal er voor dit project minstens € 18.000,- nodig zijn en natuurlijk moeten al onze lopende projecten ook “gewoon” doorgaan.

Daarom willen wij voor dit bijzondere project speciale aandacht vragen. Een verslaggever heeft een artikel geschreven voor het AD.

Wij hopen dat mensen ons willen helpen om de droom van Namalee en Shiromi te verwezenlijken.

Dit bijzondere project noemen wij: HART VOOR EEN HUIS!

Door onze zus worden speciaal voor dit project decoratieve hartjes gemaakt. De hartjes zijn te koop voor € 5,-.

Giften kunnen worden overgemaakt op ons bekende nummer o.v.v. HART VOOR EEN HUIS.

Extra bij deze nieuwsbrief vindt u een verslag van Lida Blom.

Een hartelijke groet,

Marian en Gerrit Muis

Reisverslag Sri- Lanka, 29 april t/m 18 mei 2011.

Op 29 april 2011, om 6 uur 's morgens ben ik samen met Gerrit vertrokken naar Sri-Lanka. Uitgezwaaid door mijn 4 dochters en de vriend van Lotte. Ik vond het best spannend, want ik was nog nooit buiten europa geweest en dit was voor mij de eerste keer vliegen.

Na een voorspoedige reis kwamen we om half 5 's morgens aan in Colombo. Met de auto zijn we als eerste naar het tehuis voor ongehuwde moeders gereden, dit was aantal kilometers buiten Vevunia en ongeveer 6 uur rijden. Er zaten veel kuilen en gaten in de weg. In het tehuis waren 10 meisjes aanwezig, waarvan de jongste 15 jaar oud is en de oudste 22 jaar oud is. Twee van de meisjes hadden een baby van enkele weken oud. We hadden medicijnen, babykleden en knuffels voor de meisjes en hun baby's meegenomen. 's Avonds sliepen we in het priesterhuis.

Op zondag zijn we naar Mannar gereden om de M.A.R.R. te bezoeken. In dit gebouw wordt de geboden hulp aan de kinderen gecoördineerd. Bij aankomst werden we ontvangen door ongeveer 60 kinderen en kregen we een glazen trofee met opdruk. Daarnaast werd er voor ons gezongen en werden er versjes opgezegd. We waren blij verrast dat dit voor ons geregeld was. Deze kinderen zijn wees, maar wonen nog wel bij naaste familie (bijvoorbeeld opa, oma, oom of tante). Onze stichting zorgt ervoor dat al die kinderen naar school kunnen. De kinderen en hun familie zijn erg dankbaar dat dit voor hun mogelijk is.

Op maandag zijn we naar Palayoothu gegaan, waar we de kleuterschool hebben bezocht. Het schoolorkest heeft voor ons gespeeld en de kinderen hebben van Gerrit een ijsje gehad. Verder hebben we daar veel kleine projecten bezocht en worden er mensen geholpen, zodat ze zichzelf financieel kunnen redden. Bijvoorbeeld door een aantal kippen te geven of een winkeltje op te zetten. Ook hebben we een huisje bezocht wat door ons is gebouwd. Aan de priester hebben we kleding gegeven, die onder de bevolking wordt verdeeld. We sliepen in het medisch centrum.

Op vrijdag zijn we met een klein legervliegtuig van Colombo naar Jaffna gevlogen. Met een legerbus werden we naar Jaffna gebracht. Onderweg zagen we vele kapot geschoten huizen, waar de mensen niet meer in mogen wonen. We zijn net buiten Atchuveli gaan kijken om te zien waar ze nu wonen. Het is triest om te zien in wat voor primitieve 'hutjes' ze nu wonen. De stichting laat hier nu toiletten bouwen, voor de hygiëne en de veiligheid. De meisjes en jonge vrouwen moeten 's avonds als er geen toilet is buiten het woongebied hun behoeften doen en worden dan vaak lastig gevallen en/ of verkracht. Nu kunnen ze hier iets veiliger wonen. Zaterdag 7 mei was de opening van het nieuwe gebouw, genaamd "Marie Ville" bij het weeshuis in Atchuveli. Hier kunnen nu ongeveer 45 meisjes slapen en studeren. Het gebouw was hard nodig, want er sliepen 120 meisjes in 1 gebouw. Ze moesten hier eten, studeren en als het regent moeten ze zich binnen vermaken. Nu hebben ze meer ruimte voor dit alles. De opening was met veel zang en dans door de kinderen. Daarnaast was er tijdens de opening een kort, officieel gedeelte door de nonnen en mochten Gerrit en ik het gordijntje wegschuiven zodat de plaquette zichtbaar werd. De priester knipte het lint door voor de deur en het gebouw was geopend!

Opening weeshuis "Marie Ville"

Zondag was het Moederdag. Dit vieren ze in Sri- Lanka ook. Ik ontving een bloemetje uit eigen tuin en bijna alle meisjes hebben me een fijne Moederdag gewenst. Het was een leuke, vrolijke dag. De meisjes kregen allemaal een appel en een sinasappel om het te vieren. We hebben daar een paar gezellige dagen gehad met de meiden. Ze kwamen vaak bij ons om wat te kletsen, ons woordjes Tamils te leren of gingen zingen.

Op dinsdag 7 mei zijn we naar Mulankavil geweest, naar het weeshuis wat tijdens de oorlog helemaal is gestript en wat weer helemaal is opgeknapt door geld uit Nederland. De weg er naar toe is vreselijk om op te rijden en ik was blij dat we er na 2 uur heen en weer schuddend eindelijk waren. Het is een weeshuis voor jongens en meisjes en het is nu weer een mooi gebouw. Als de kinderen uit school komen krijgen ze een ijsje en een zakje chips. Voor dat we moesten vertrekken hebben we nog een potje volleybal gespeeld.

Op woensdag vliegen we weer terug naar Colombo, waarna we op donderdag naar Kandy rijden om naast het drukke programma ook nog toeristische trekpleisters te bezichtigen. We hebben gedurende deze reis onder andere de Hindoe tempels, Boedistische tempels en een bedevaartsoord bezocht. Daarnaast zijn we naar de warmwaterbronnen gegaan en hebben we gewandeld in de Botanische tuin. We hebben de Kandy dansers gezien, het olifanten weeshuis bezocht en op een olifant door de jungle gereden.

Op vrijdag zijn we naar het weeshuis in Badulla gegaan. De reis was erg mooi door de bergen. Zaterdag 14 mei trouwt er een meisje (Saro) uit het weeshuis. Ze heeft geen familie en Gerrit heeft de eer haar de kerk in te brengen. Het is erg bijzonder om deze trouwerij mee te mogen maken. De bruid Saro zag er erg mooi uit. In het weeshuis was een feestje met een warm buffet voor het bruidspaar en de gasten georganiseerd. Verder hebben we veel met de meisjes opgetrokken. Doordat ze allemaal engels spraken, was het communiceren makkelijker. We hebben hier ook truitjes afgegeven, die de zuster onder de meisjes gaan verdelen.

Zondag 15 mei zijn we naar Negombo gereden, daar heeft Gerrit op maandag en dinsdag nog wat dingen met de advocaat te regelen. De onderhandelingen en de werkwijze van de advocaat was bijzonder te noemen en erg interessant om dat van dichtbij mee te maken.

Dinsdagavond laat begonnen we weer aan onze terugreis. Na 10 uur vliegen zetten we grond op Frankfurt. Hier moesten we 4 uur wachten voor onze doorreis van 1 uur naar schiphol, waar we woensdag 18 mei om half 1 landen. We waren weer veilig thuis!

Ik vond het een hele ervaring en ik had het niet willen missen. Er wordt heel veel goed werk gedaan door de stichting en er zijn nog heel veel dingen waar we misschien iets kunnen betekenen... als er voldoende geld voor is. De mensen in Sri-Lanka zijn heel aardig en gastvrij en zijn erg dankbaar voor alles wat we voor ze doen.

Alles bij elkaar een hele mooie, indrukwekkende reis!

Lida Blom